

КЪМЪ БОГА И КЪМЪ ЧЕЛОВѢЦЫТЕ НЕГОВИ-
ТЕ ЧАДА. ІОСИФЪ ПРИЕЛЪ ЕВАНГЕЛІЕТО НЕ
ТЪЖИ КАТО ЧЕЛОВѢЧЕСКО СЛОВО, ОБАЧЕ КАТО
СЛОВО БОЖІЕ, КАКВОТО И Е ДѢЙСТВИТЕЛНО,
И ТВА СУЩОТО ГО Е УТВЕРДИЛО ВЪ ВѢРАТА
ВО ХРИСТА. ВЪ ЕВАНГЕЛІЕТО ТОЙ ВИДАЛЪ
БАГА, ЧЕ МУ СЯ ПОКАЗА БОГЪ НА ЛЮБОВЬ
ТА, КОЙТО ТЪЖИ Е ВОЗЛЮБИЛЪ СЪВѢТАТА ЩО ТО Е ОТДАЛЪ
СВОАТА ЕДИНОРОДНА СЫНА, ЩОТО ВІСНОУ ЩО ТО ВѢ-
РОВА ВЪ НЕГО ДА НЕ ПОГИБНЕ (ДА СЯ НЕЗАГУБИ) НО ДА
ИМА ЖИВОТА ВѢЧНЫЙ (ІОАНЪ 3, 16.); И ТОВА СА-
МОТО ВОЗБУДИЛО ІОСИФА ДА ГО УБЫКНИ:
ТВА САМОТО СЯ СЛУЧУВА СЪ СЪНКИТЕ ТЕЗИ,
КОИТО СЯ СПАСЕНИ СЪ БЛАГОДАТЬТА; ЛЮ-
БОВЬТА БОЖІА, КОЯТО Е ОТКРЫТА НАМЪ
ВЪ НЕГОВОТО СЛОВО, ПОБУЖДАВА НА ДА
ПРОГОВАРАМЕ СЪ АПОСТОЛАТА: ДА НАЧНЕМЪ И
ЧЪНЪ ДА ГО УБЫЧАМЕ ЗАЩОТО ТОИ ОЩЕ ПО ПЪРВАТА
НА Е УБЫКНАЛЪ (1 ІОАН. ГЛ. 4 СТ. 19).

ТЪЖИ ЛЮБОВЬ КЪМЪ БОГА КОСТОН ВЪ
ИСТИННОТО ИСПЪЛНЮВАНЕ НА НЕГОВИТЕ ЗА-
ПОВѢДИ. КОИТО ИМА МОИТЕ ЗАПОВѢДИ И ГИ ВАРДИ